

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΩΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΠΟΙΜΕΝΩΝ.

Τὴν Κυριακὴν, 16^{ην} /29^{ην} Δεκεμβρίου 2013, ἐωρτάσθη ἡ Κυριακὴ τῶν Προπατέρων, ὡς μνήμη τῶν πρὸ τοῦ Νόμου καὶ μετὰ τον Νόμον κατὰ σάρκα Προπατέρων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι ἀπὸ Ἀβραάμ τοῦ Πατριάρχου, Ἰσαάκ τοῦ ἐξ ἐπαγγελίας γεννηθέντος υἱοῦ αὐτοῦ, Δαβὶδ τοῦ πρᾶτοτου βασιλέως, Δανιήλ τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν παίδων τῶν τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλλόντων, εἰς τὸν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἱερὸν ναὸν εἰς τὸ Χωρίον τῶν Ποιμένων-Μπετσαχούρ.

Εἰς τὸ Χωρίον τοῦτο, τὸ ὁποῖον φέρει τὴν ὀνομασίαν ἐκ τῶν Ποιμένων τῶν ἀγραυλοῦντων καὶ μεταβάντων τῇ προτροπῇ τῶν ἀγγέλων καὶ θεασαμένων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ὡς βρέφος κείμενον ἐν φάτνῃ, διατηρεῖ ἀρχαιοτάτην Ἑλληνορθόδοξον Κοινότητα (Rum Orthodox) τὸ Πατριαρχεῖον, ἀριθμοῦσαν περὶ τὰς ἑπτὰ χιλιάδας μελῶν σήμερον.

Ὑπὸ τῶν ἱερέων τῆς Κοινότητος ταύτης, τῶν Προσκόπων τῶν Ἐπιτρόπων καὶ τοῦ λαοῦ ἐγένετο θερμῶς δεκτός ἡ Α.Θ.Μακαριότης ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καὶ προεξῆρξε τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθοῦ καὶ τῆς θείας Λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων καὶ διακόνων, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος ταύτης καὶ συμμετέχοντος ἐν κατανύξει ἀθροῦς εὐσεβοῦς Ὁρθοδόξου λαοῦ.

Πρὸς τὸ εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί

«Ὁ πλήρης κενοῦται, σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ ἀρχὴν ὁ προάναρχος δέχεται, πτωχεύει δὲ ὁ πλούσιος, καὶ λόγος ὢν θεοῦ, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, προσκλίνεται ὡς βρέφος, τὴν ἀνάπλασιν πάντων, τῶν ἀπ' αἰῶνος ἐργαζόμενος», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Τὸ ἀνεκκλάλητον καὶ ὄντως μέγα καὶ παράδοξον μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ θεοῦ Λόγου, δηλονότι τῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Προπατέρων ἡμῶν, προαναγγέλει σήμερον ἡμῖν ἡ παροῦσα ἐόρτιος πανήγυρις ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ ἱερῷ τόπῳ, ἔνθα οἱ ἀγραυλοῦντες Ποιμένες ἐξέστησαν ἀκούοντες τὸν ἀγγελικὸν τοῦτον ὕμνον: «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Λουκ. 2,14). «Καὶ ἐγένετο», λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, «ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ Ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν», (Λουκ. 2,15).

Τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, τὸ ὁποῖον ἐγνώρισεν ἡμῖν ὁ Κύριος δὲν εἶναι ἄλλον ἀπὸ τὴν Γέννησιν τοῦ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς Ὑπεραγίας καὶ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου

Μαρίας. Τό γεγονός τοῦτο ἀποτελεῖ μωρίαΝ καί σκάνδαλον διά τόν κόσμον, ὁ ὁποῖος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται, (Α΄ Ἰωάνν. 5,19). Διά δέ τόν κόσμον τῆς Ἐκκλησίας τό γεγονός τοῦτο ἀποτελεῖ μυστήριον μέγα καί παράδοξον. Καί τοῦτο διότι, ὡς λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, «οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν καί ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ θεοῦ ἦκει καί δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν, ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καί ἐσμέν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. Οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος», (Α΄ Ἰωάνν. 5,19).

Τῶν θείων Πατέρων ὡς τοῦ Ἀδάμ, Σήθ καί Νῶε, Ἀβραάμ, Μελχισεδέκ, Ἰσαάκ καί Ἰακώβ καί τῶν λοιπῶν ἀπογόνων αὐτῶν τὴν θείαν μνήμην ἐπιτελοῦμεν σήμερον. Οὗτοι εἶναι οἱ Προπάτορες διά τῶν ὁποίων ὁ θεὸς Πατὴρ ἡμῶν προεμνηστεύσατο τὴν ἐξ' ἐθνῶν Ἐκκλησίαν τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς λέγει καί ὁ ὕμνωδός: «ἐν πίστει τούς Προπάτορας ἐδικαίωσας τὴν ἐξ ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ ἀσπύρως τεκοῦσα σε, Χριστέ ὁ θεὸς ἡμῶν».

Ὁ εὐκλεῆς δέ οὗτος καρπός, εἶναι ἡ θεοτόκος καί μητέρα τοῦ θεοῦ ἀειπάρθενος Μαρίας, ἡ ὁποία ἐγένετο συμμέτοχος καί συνεργός τοῦ μυστηρίου τῆς ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν σωτηρίας. Τῆς σωτηρίας ταύτης ἀκριβῶς καταγγέλλουσιν καί ἡμῖν τὴν ὁδὸν οἱ σήμερον τιμώμενοι ἀπ' αἰῶνος ἅγιοι Προπάτορες.

Τὴν ὁδὸν ταύτην τὴν γέμουσαν μεριμνῶν βιοτικῶν, ἀλλὰ καί ποικίλων παθῶν καί ἀσθενειῶν καλούμεθα νὰ διέλθωμεν μετὰ τῶν Ποιμένων ἕως Βηθλεέμ. «Καί τάς τῶν Προφητῶν προρρήσεις ἀσφαλῶς κατέχοντες, μετὰ τοῦ Ἡσαίου μεγαλοφώνως βοήσωμεν: Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται καί τέξεται Υἱόν τόν Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός». Ὁ Ἐμμανουήλ δέ Οὗτος, δηλονότι ὁ Υἱός τῆς Παρθένου εἶναι «ὁ Χριστός, ἡ ζωὴ ἡμῶν», κατὰ τόν θεῖον Παῦλον. Μὲ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ὁ προαιώνιος Υἱός καί Λόγος τοῦ θεοῦ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ γεννηθεὶς εἶναι ὁ Δημιουργός τοῦ κόσμου, τό φῶς καί ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. «Καί τό φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καί ἡ σκοτία αὐτό οὐ κατέλαβεν», (Ἰωάν 1, 4-5) λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής.

Τούτου ἕνεκεν ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία προσκαλεῖ πάντας ἡμᾶς διὰ στόματος τοῦ ὕμνωδοῦ λέγουσα: «Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεέμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καί ἀγάλλου, ἔτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καί βουνοὶ καί τὰ περὶ χωρὰ τῆς Ἰουδαίας ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασε ἄνθρωπον».

Ἡ ἐόρτιος σήμερον μνήμη τῶν Ἀγίων Προπατόρων καί Προφητῶν εἰς αὐτόν τόν ἱερόν σκοπὸν ἀποβλέπει, τουτέστιν εἰς τὴν προετοιμασίαν καί τόν εὐτρεπισμὸν τοῦ ἐντός ἡμῶν σπηλαίου, δηλονότι τοῦ πνευματικοῦ σπηλαίου τῆς καρδίας ἡμῶν. «Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὁψωνται», (Ματθ. 5,8), λέγει ὁ Κύριος. «Νυνὶ δέ», κηρύττει ὁ σοφὸς Παῦλος, «Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἧτις ἐστὶν εἰδωλολατρία· ἀπόθεσθε τὰ πάντα, ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν», (Κολ. 3, 5-10).

Τό βαθύτερον καί οὐσιωδέστατον μήνυμα τῶν ἐορτῶν τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καί δὴ τῆς μητροπόλεως τῶν ἐορτῶν, δηλαδὴ τῶν Χριστουγέννων, εἶναι ἡ Γέννησις

τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐντός ἡμῶν ἀφ' ἑνός καί δι' Αὐτοῦ, τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἀναγέννησις ἡμῶν εἰς νέον ἄνθρωπον ἀφ' ἑτέρου. Αὐτήν ἀκριβῶς τήν πίστιν παρέδωκαν ἡμῖν, ἀγαπητοί μου, οἱ Ἅγιοι ἡμῶν Προπάτορες καί Προφῆται. Αὐτήν τήν πίστιν παρέλαβε ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐκ τῶν Πνευματοφόρων Ἀποστόλων καί τῶν Θεοφόρων ἡμῶν Πατέρων. Διά τοῦτο καί ἡμεῖς μετὰ τοῦ μελωδοῦ εἵπωμεν: «Χαίρετε Προπάτορες καί Προφῆται τίμιοι, οἱ τὸν νόμον Κυρίου, καλῶς διαταξάμενοι, καὶ τῇ πίστει φανέντες, ἀπόρθητοι στῦλοι ἀκλινεῖς· ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσίται ὤφθητε τῆς Νέας Διαθήκης Χριστοῦ, καὶ μεταστάντες πρὸς οὐρανόν, Αὐτὸν ἱκετεύσατε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, [τὴν περιοχὴν ἡμῶν], καὶ σῶσαι καὶ φωτῖσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

Καὶ ὥς ἔπεται ἀραβιστί: ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2013/12/29/2996>

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε κέρασμα εἰς τὴν αἵθουσαν καὶ γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς πόλεως παρατεθέν ὑπὸ τῆς Κοινότητος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/T870mCJcIEI>

